

РЕШЕНИЕ

№ 1260

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора Николова, като разгледа дело номер **8629** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно –
процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ю. Л. Н. от [населено място], против Решение
по н.а.х.д. № 6671/2012г. на Софийски районен съд, НК, 22-ри състав, с което е
потвърдено Наказателно постановление (НП) № 112179/2011 г., издадено от началник
Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, като в
жалбата се твърди постановяването на решението при неправилно приложение на
закона – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 вр. ал.2 от НПК. Излагат се доводи
в жалбата и в подробна писмена защита, че порочността на решението се състои в
погрешната преценка на съда относно деянието, виновността на нарушителя и
приложението на материалния закон, не бил призован и разпитан свидетеля по акта,
който се явявал очевиден, относно описанието на нарушението от фактическа страна
- било твърде лаконично конкретно спрямо фактическия състав по чл. 98, ал.1, т.6
ЗДвП и не съдържало минимума от еобективни признаци, очертаващи приложимостта
на посочената разпоредба.

Иска се отмяна на решението и на НП.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, не е ангажирал отговор

на касационната жалба.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд София - град, IV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведеното касационно основание и основанията по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Съгласно чл. 218, ал.1 и 2 АПК, касационната инстанция Обсъжда само посочените в жалбата или протеста пороци на решението, а за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон - следи и служебно.

С процесното НП № 112179/ 09.12.2011 г. на началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на касатора Ю. Л. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лв. , на основание чл. 183 ал.4 т.8 пр.2 прил.3 ЗДвП ; административно наказание „глоба“ в размер на 10.00 лв., на основание чл.183 ал.1 т.1 ЗДвП , административно наказание „глоба“ в размер на 10.00 лв. , на основание чл.185 ЗДвП , административно наказание „глоба“ в размер на 10.00 лв., на основание чл.183 ал.1 т.1 ЗДвП , административно наказание „глоба“ в размер на 10.00 лв. , на основание чл.183 ал.1 т.2 ЗДвП.

В жалбата пред първата инстанция изрично е посочено, че НП се обжалва само в частта, в която са отнети контролни точки и е наложена административно наказание "глоба" в размер на 50 лв., на основание чл. 183, ал.4, т. 8 ЗДвП, наложена за това, че на 25.11.2011г. около 18:50 ч. в [населено място], по ул. М. паркира лек автомобил, подробно описан в НП, на кръстовището с ул. Д. В., квалифицирано като нарушение на чл. 98, ал.1 т.6 ЗДвП.

Изрично жалбата пред касационната инстанция е свързана само с посоченото нарушение.

С обжалваното решение е прието, че на 25.11.2011г. на посоченото в НП място и час, касаторът е управлявал лек автомобил, подробно описан, като при проверката е установено, че е без контролен талон към СУМПС, без свидетелство за регистрация на МПС, без знак за ГТП и без задължителна застраховка гражданска отговорност, за нарушение на 98, ал.1, т.6, чл.100, ал.1, т.1, т.2 и т. 3, чл.147, ал.1 от ЗДвП, на основание членове 183, ал.1, т.1 и т.2 и ал.4, т.8, предложение 8, член 185 от ЗДвП, на касатора са наложени 5 административни наказания "глоба" в минимално предвидения размер.

Касационната инстанция като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са налице

основания по чл. 34 ЗАНН за недопустимост на административнонаказателното производство или за погасяване по давност на правото да бъде наказан касатора за деянието.

Съдът е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, въз основа на доказателствата по административната преписка и гласните такива - показанията на св. Е. П. - съставил акта за установяване на нарушението.

Съдът действително не е разпитал свидетелят С. С., очевидец на нарушението и свидетел при съставянето на АУАН, но касационната инстанция констатира, че в жалбата и впоследствие в хода на съдебното производство не е направено искане за изслушване на свидетелските му показания, т.е. налице е процесуално бездействие от страна на касатора пред първата инстанция, който освен това е бил представляван по пълномощие от адвокат. Съгласно чл. 60, ал.2 от ЗАНН, в жалбата следва да се посочат всички доказателства, на които жалбоподателят се позовава. Видно от жалбата пред първата инстанция, не са посочени доказателства, както и в проведеното съдебно заседание не са правени доказателствени искания, с оглед липсата на такива, и като служебно е призовал и разпитал актосъставителя, очевидец също на извършване на нарушението, съдът е изпълнил задължението си служебно да събере доказателства при липса на искания от страните, с което не е допуснато съществено нарушение.

Не е налице непълнота при описанието на нарушението, тъй като в АУАН и НП са посочени достатъчно данни, които сочат на извод за допуснато нарушение на съответната разпоредба, в това число и по чл. 98, ал.1, т.6 ЗДвП, тъй като в АУН и НП изрично е посочено, че паркирането е извършено в зоната на кръстовището, достатъчно за съставомерността на дейнието в първата хипотеза на посочената разпоредба - "на кръстовище и на по-малко от 5 метра от тях".

По изложените съображения, обжалваното съдебно решение, с което е потвърдено НП, в частта му за наложеното наказание за извършено нарушение на чл. 98, ал.1, т.6 ЗДвП, е валидно и допустимо, постановено при правилно приложение на материалния закон, не е налице претендираното с жалбата касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК – неправилно прилагане на закона. Решението в обжалваната част следва да бъде оставено в сила, тъй като правилно е потвърдено обжалваното пред този съд НП в тази част.

Водим от изложеното, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решението по н.а.х.д.6671/2012г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 22-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 112179/2011 г., издадено от началник Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, в частта му за наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лв., на основание чл. 183, ал.4, т. 8 ЗДвП, за нарушение на чл. 98, ал.1 т.6 ЗДвП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2

